

29 ANIVERSARI

JOCS FLORALS

**Mataró, abril de 2008
Escola El Turó**

Hi havia una vegada... un home que voltava per aquests móns de Déu i, ho feia a cavall; era un cavaller.

Tothom el coneix –és molt famós- perquè un dia va topar amb un drac molt lleig i va salvar l'encantadora princesa. I tot allò de la rosa... que tots sabeu. Però això no és tot, aquest jove, fa molts anys que volta, i no para de voltar, per ciutats, camps, muntanyes, boscos, selves i deserts.

Un dia, a la italiana ciutat de Roma, estava mirant com un grup de vailets discutien amb ganes i es barallaven amb risc pel mig dels carrers. Així mateix, un altre home que es deia Calassanç, també observava la quitxalla esverada. Des del cavall estant li va dir a en Calassanç: “per què no els agafes i te'ls endus a algun lloc, on puguin aprendre coses millors?”. Els podries ensenyar a llegir i escriure, a sumar i a multiplicar, també a meditar i a pensar; a trobar-se a si mateixos. Uns anys després, Calassanç havia fundat un munt d'escoles per tot arreu; també a Catalunya, ja que era català. A la plaça santa Anna en tenim una.

El nostre galant seguia cavalcant i veient altres joves llençats pels camins, els conreus o les arbredes. Va recórrer mig món i part de l'altre. Va conèixer i engrescar a molta gent, alguns homes i moltes més dones que crearien escoles per a nois i noies a tots els continents. Entre ells, un es deia Bosco. Era un italià que no en tenia prou amb educar la canalla, sinó que també els volia ensenyar un ofici, perquè es poguessin guanyar la vida. Va escampar la idea salessiana per tot arreu, també a la nostra ciutat, com molt bé sabeu, en tenim un exemple ben proper.

Un altre dia, el guerrer viatger, es va parar a Mataró, en un barri que en deien el Poblesec, ja que amb prou feines hi havia aigua. A la part més alta de Cerdanyola, a la muntanyeta, va sentir com nens i nenes parlaven i cridaven en un descampat a prop d'una casa amb glorieta. Un tal Eduard, que passava per allà, també els veia i escoltava i, geniüt com era ell, es va queixar al cavaller: “com pot ser que no parlin català?”

Perquè ningú els ensenya -va respondre des de dalt del cavall-, aquests infants tant preciosos són de famílies que vénen de les hortes murcianes, de l'ample Al-andalus o de l'extrem més dur de la península; encara no tenen clar on viuen, ni on són. Els podries explicar, poc a poc, com és de bonic el teu país –que ja és el seu- la gràcia de la llengua, l'art que ens envolta, les engrescadores tradicions, en fi, la cultura; i així cada cop voldran ser una mica més d'aquí i, si a més, els ensenyés de lletra i de números, de la vida i del pensament, segur que t'ho acceptaran perquè són oberts i molt agraïts.

L'Eduard es va picar i a l'arribar a casa en va parlar amb la seva muller, l'Elisa. Tots dos van posar fil a l'agulla i amb el suport d'amics i coneguts, van anar per feina amb la Quica, les Carmes i les Lluïses, la Mercè i la Maria Antònia, també la Dolors i els carretero, en Carles i en Lluís,.. les Maribels, les Roses i altres flors... l'Àngels i els dimonis, amb el temps... s'hi van anar afegint Annes i Martes... la Bienve i la Bea, després... la Nuri i la Mònica, l'Eloi i en Salvi, la Sandra i la Berta, Cristines, Isabels i Tereses, en Dani i el Massimo, fins arribar finalment la Maria.

I qui li havia de dir? al famós cavaller del drac, que... vet aquí un gat... vet aquí una cacatua... l'Escola El Turó continua.

Ignasi Cruzate, 24 d'abril de 2008

VEREDICTE DEL JURAT
DELS
XXIXs. JOCS FLORALS
DE
L'ESCOLA "EL TURÓ"

A la Ciutat de Mataró, essent les 7 de la tarda del dia vint-i-ú d'abril de dos mil vuit, es reuneix el Jurat Qualificador dels **XXIXs. JOCS FLORALS de l'Escola "El Turó"**, integrat pels senyors : Isidre Julià i Avellaneda, (president), Jordi Buscà i Colell, Lluís Josep Comerón i Martín, Albert Pera i Segura i Lluís Juvinyà i Colomer, que actúa de Secretari.

Examinats detingudament els 199 treballs que concursen en Prosa i en Vers, en les diferents categories, ACORDEN, per unanimitat, el següent

VEREDICTE

PRIMÀRIA

Alumnes de Primer

Accèssit. Treball núm. 01 "Els amics del castell de Burriac" Lleó
Premi núm. 09 "La papallona, la marieta i el cargol" Papallona

Alumnes de Segon

Accèssit. Treball núm. 02 "Les formigues" El gat reial
Premi núm. 08 "El dia de Sant Valentí" Diablesa d'or

Alumnes de Tercer

Accèssit. Treball núm. 12 "El país dels colors" Estela
Premi núm. 02 "Viatge al mar" Març

Alumnes de Quart

Accèssit. Treball n.º.02 "La Cristina, la màquina del temps i el doctor Potanegra" Cristina
Premi núm. 03 "La llibreta màgica" Bart

Alumnes de Cinquè

Accèssit. Treball núm. 09 "Primavera" Púrpura
Premi núm. 16 "L'amor" Romaní

Alumnes de Sisè

Accèssit. Treball núm. 35 "L'amor impossible" Kàiser
Premi núm. 25 "Amic" Paraigües

SECUNDÀRIA

Alumnes de 1er. i 2on. d'E.S.O.

Amor

FLOR NATURAL

Accèssit. Treball núm. 12 "Fa temps" Kitty 2
Premi núm. 13 "Per què" Atsumii

Pàtria

ENGLANTINA

Accèssit. Treball núm. 05 "Catalunya" Mini
Premi núm. 16 "La Pàtria" Rost

Fe

VIOLA

Accèssit. Treball núm. 03 "La fe sobre mí" Betty Boop
Premi núm. 09 "Quan algú es mor" El Fari 13

Alumnes de 3er. i Quart d'E.S.O.

Amor

FLOR NATURAL

Accèssit. Treball núm. 03 "L'amor és com..." Pluja d'estrelles
Premi núm. 15 "Res sense tu" Amaranth

ENGLANTINA

Accèssit. Treball núm. 07 "La nostra Catalunya" La piga negra
Premi núm. 14 "Pàtria" FAKU

VIOLA

Accèssit. Treball núm. 09 "Existeix la fe" Lluna de plata
Premi núm. 04 "Tenir fe en el món" Planetari

I per a què consti, ho signen en el lloc i data abans esmentats.

Discurs del Convidat d'honor

En primer lloc, vull donar les gràcies a la Maria Antònia, a l'Ignasi i a tots vosaltres per haver-me convidat a aquesta festa tan bonica. M'heu de perdonar per aquesta veu afònica que tinc avui i que fa riure (m'agrada molt que rigueu, encara que sigui de mi, amb aquests galls que faig a cada paraula: una de les meves alegries més grans és fer riure la gent), però és que aquesta setmana he recitat poemes i contat contes en moltes escoles i m'ha quedat la veu així. Amb una mica d'aigua potser apagaré l'incendi. Moltes gràcies, Ignasi, per l'aigua: has tingut una bona pensada. Ara se'm sentirà una mica més bé.

En segon lloc, vull felicitar tots els qui heu participat en aquests jocs florals, tant en els números musicals, com en els treballs literaris. Enhorabona als premiats i també als no premiats, perquè estic convençut que els altres també heu escrit coses tan precioses com aquestes que hem pogut sentir ara.

I, en tercer lloc, us vull dir per a què serveix per mi la poesia, la literatura. Mireu: les persones som cotorres disfressades; o cacatues, com deia l'Ignasi. És a dir, que no parem de xerrar, d'explicar el que ens passa. Doncs jo, quan escric un poema, dins dels versos, hi poso una mica el que em passa a mi per dins. I això és el que et proposo que facis tu que ets petit, i també tu que ets gran: que diguis sempre als altres el que et passa... Ei: i que escoltis el que els passa als altres: que escoltis i que llegeixis.

I també et proposo que creïs, que siguis creatiu, que inventis coses. I així podràs dir als altres: "Mira què em passa" i "Mira què sé fer".

Doncs quan recites un poema que t'has après de memòria, encara que no l'hagis escrit tu, els altres diran de tu: "Mira quina veu més sincera que fa" i "Mira què sap fer i que bé que ho fa". Perquè recitant també ets creatiu: hi poses una entonació inventada per tu.

Per això us proposo que reciteu molts poemes apresos de memòria tant a casa com a l'escola. I d'aquesta manera, de passada, aprendreu a parlar i a escriure molt millor, i a comprendre molt més clarament qualsevol cosa que llegiu.

Us en posaré quatre exemples: són quatre poemes meus que us diré de memòria. El primer i l'últim són del llibre *L'any tirurany*: "Sant Jordi" (en el qual faig un homenatge a una bona persona que, quan li toquen molt la fibra, és capaç de matar un drac, però que també ens fa trucs de màgia molt bons com el de fer ploure a l'abril i el d'ajudar-nos a escriure bé) i "El meu follet" (en el qual afirmo amb molta broma que hem d'aprendre moltes coses bones que ens ensenyen els llibres, i de vegades un follet o escriptor que s'hi ha ficat a dins).

I el segon i tercer poemes pertanyen al poemari *Estimades feres*: "Balena" (amb el qual us dono humorísticament unes paraules màgiques per combatre la por) i "Sargantana" (que és un cant a la llibertat d'aquesta bestiola i també dels humans que de vegades no sabem ser lliures i bons amics i ajudar-nos els uns als altres).

Amb la recitació d'aquests quatre petits poemes confio haver-vos transmès les ganes de llegir i memoritzar més poesia, i també de memoritzar obres de teatre perquè així feu tant riure com jo als altres. Perquè els altres ens necessiten contents.

Moltes gràcies per tenir tanta paciència amb aquest poeta tan còmic i tan afònic,

Ricard Bonmatí i Guidonet

PROSA (1r de Primària)

PREMI

La papallona, la marieta i el cargol

Hi havia una vegada una papallona que era amiga d'una marieta i jugaven juntes. Un dia es van trobar una fulla que estava plena de baves. Era d'un cargol. El cargol era molt brut i li van comprar un pitet. I des d'aleshores el cargol ja no era fastigós i es van fer amics.

Papallona
Ivet Álvarez

PROSA (1r de Primària)

ACCÈSSIT

Els amics del castell de Burriac

Un lleó que es deia Jordi estava sol. Es va trobar una zebra que es deia Sònia i era molt bonica. Tots dos van trobar un tigre, tots tres van trobar un bou, tots quatre van trobar una serp que es deia Piton. Tots cinc van visitar el castell de Burriac, van trucar a la porta i algú va dir que podien passar. Van entrar i van dir:

- Hola majestat.
- Què voleu? – va dir el Rei.
- Volem ser cavallers.
- Bé, m'ho pensaré.

El Rei va pensar moltes hores i ja va decidir:

- Sereu cavallers del Castell de Burriac i ens defensareu dels pirates del Mar Mediterrani i dels altres perills.

Els cinc cavallers van estar molt contents i van defensar el Castell de Burriac fins a la mort.

Lleó
Àlex Hernández

PROSA (2n de Primària)

PREMI

El dia de Sant Valentí

Hi havia una vegada una nena que volia comprar una cosa molt especial pel seu pare perquè se l'estimava molt.

Com no tenia diners va tenir una idea: es va disfressar d'un personatge famós i tots els nens i nenes es feien fotos amb ella i els pares li donaven diners. Després se'n va anar a una botiga on venien joies i li va comprar un rellotge que li va costar 80 euros.

Quan va arribar a casa li va donar al seu pare i li va agradar molt i van ser feliços per sempre.

Diablesa d'or
NAIARA ROLDÁN

PROSA (2n de Primària)

ACCÈSSIT

Les formigues

Hi havia una vegada una formiga que tenia molta gana.

Un dia es va trobar un tros de formatge i va venir una altra formiga i també volia el tros de formatge i les dues formigues es van barallar. Mentre es barallaven va passar una altra formiga i va agafar el formatge i el va portar al formiguer. Les dues formigues van anar al formiguer, es van fer amigues i es van menjar totes tres el formatge.

El gat reial
POL FARRÀS

PROSA (3r de Primària)

PREMI

Viatge al mar

Fa molts anys hi havia una nena que es deia Júlia i tenia una caseta al costat del mar. La nena sempre es llevava d'hora per veure el sol que s'aixecava lentament. Sempre que el veia pensava:

-Com m'agradaria entrar al fons del mar i veure totes les coses que s'hi amaguen!

De sobte el seu pare la va cridar:

-Júlia, és hora d'anar a l'escola!

La Júlia va agafar la motxilla i va anar tota sola a l'escola, que es deia Costablava. L'escola tenia un pati molt gran on tots els nens i nenes es divertien, però ella l'únic que volia aconseguir era viatjar al fons del mar.

Quan van acabar les classes, va anar corrents cap a casa seva i es va asseure damunt d'una roca, i va desitjar de tot cor que s'obrís un portal per anar a veure el mar. De sobte, es va començar a obrir un portal on hi va veure tots els peixos del mar. Però, resultà que tot allò era un somni. La Júlia, tota trista, va dir:

-Ostres, quina pena!

Llavors va pensar que potser allò en la vida real no es pot aconseguir però en somnis res no és impossible.

Març
Emma Palà

PROSA (3r de Primària)

ACCÈSSIT

El país dels colors

Em vaig despertar en un país molt estrany i em vaig trobar una nena. Es deia Flora, era molt alegre i no parava de ballar.

El seu germà, en Cocu, em va dir que érem al país dels colors, per això ell era de color blau i la Flora de color rosa.

La Flora em va portar a casa seva i em va ensenyar la seva mare. Era de color lila i es deia Pama.

Va arribar el seu pare que es deia Pla i era de color groc.

Els vaig preguntar per què cadascú era d'un color diferent i la Flora em va contestar:

-És clar! El meu germà va néixer el dilluns, per això es diu blau.

La meva mare és de color lila perquè va néixer el divendres.

El meu pare és de color groc perquè va néixer el dimarts.

Jo sóc de color rosa perquè vaig néixer un dissabte.

I jo vull que el germanet que esperem neixi el diumenge perquè m'agrada molt el color vermell-.

Estela
Esther Mata

PROSA (4t de Primària)

PREMI

La llibreta màgica

Un dia un nen que es deia Carles va anar a el mar a nedar i a bussejar. Bussejant es va trobar un cofre, el va agafar i va sortir de l'aigua. El va obrir i només hi havia una llibreta, i en Carles es va estranyar, perquè ell pensava que hi hauria un tresor, moltes monedes, diamants i coses d'aquestes. En Carles va pensar...

-I ara aquesta llibreta per què em servirà?

La llibreta tenia un llapis dins l'espinal, el va agafar i va dibuixar un cargol i de sobte es va adonar de que el cargol sortia del full i es feia real. Llavors va entendre perquè la llibreta estava dins el cofre. Havia trobat un tresor magnífic!

Ell volia moltes coses i les anava dibuixant, com que la seva família era molt pobre va anar dibuixant roba, menjar, mobles, casa, diners etc. I la família d'en Carles mai més li va faltar res.

Bart
Víctor Godínez

PROSA (4t de Primària)

ACCÈSSIT

La Cristina, la màquina del temps i el doctor Potanegra

La Cristina era una nena molt curiosa, tant curiosa que sempre estava preguntant coses com:

- Com va néixer el món?
- Com van néixer les persones?
- Com eren els animals de la prehistòria?

... I així moltíssimes coses més. Però quan la gent li donava una resposta a ella li sortien moltes més preguntes i així estava cada dia.

Un dia es va assabentar que en un poble que es deia Papaxuc hi vivia un científic que es deia Doctor Potanegra que havia inventat una màquina del temps, i la Cristina va anar a conèixe'l. Quan va arribar a casa del doctor, aquest es va posar molt content, perquè ella era la única persona del món que no pensava que ell estava boig.

Junts van preparar-ho tot i un dia van iniciar el seu viatge. Per començar van anar al primer dia del món, després van anar al inici dels primers éssers vius, també van anar a l'època dels dinosaures i quan van desaparèixer. El que més els va agradar va ser veure totes les evolucions de l'home fins a la nostra època. Quan van veure tot el que volien saber van tornar cap a casa.

Des de que van fer aquell viatge a la Cristina ja no li van quedar dubtes i va poder ser feliç perquè ja tenia totes les respostes.

Cristina
Natàlia García

POESIA (5è de Primària)

PREMI

L'amor

Com neix l'amor?
Neix de l'esperança?
Com viu l'amor?
Viu de la passió

Com s'alimenta l'amor?
S'alimenta de les il·lusions
Com mor l'amor?
Mor per la traïció

I per això dic
Que sense amor la gent no mor
Però amb amor tot és millor
I en el cor es guarden molts records.

Romaní
Irina Roncero

POESIA (5è de Primària)

ACCÈSSIT

Primavera

La primavera arriba
El fred ja se'n va,
La brisa ja veu
Les gavines passar.

Els estels s'enfilen
A la vora del mar,
Dansant en l'aire
Pujant i baixant.

Les flors ja gaudeixen
Colors primaverals,
Les roses oloren
Un bon despertar.

Púrpura
Sílvia Camacho

POESIA (6è de Primària)

PREMI

Amic

Quan jo et miro, somrius.
Quan tu em mires somric.
Sempre seràs el meu amic!

Ens podem enfadar,
ens podem barallar,
però sempre ens hem de reconciliar.

Paraigües
Gemma Prades

POESIA (6è de Primària)

ACCÈSSIT

L'amor impossible

Jo sempre he estat un home enamorat,
però tu ets per mi el més sagrat,
i fins i tot sembla un amor condemnat,
perquè no tenir-te un moment al meu costat...
Torna amb mi.

Et necessito com el sol al matí
iestic perdut en el desert del meu llit
que encara conserva el perfum del teu cabell fi.
Torna amb mi.

Per què em negues el dret a ser feliç...
Deixa el teu orgull, no em facis més patir,
sé que m'estimes, com jo t'estimo a tu.
Torna amb mi.

Kàiser
Adrià Ruiz

POESIA (1r i 2n d'ESO)

AMOR - FLOR NATURAL

PREMI

Per què?

Per què no em mires?
Per què no em parles?
Per què m'evites?
Per què em deixes?

Per què no et miro?
Per què no et parlo?
Per què t'evito?
Per què et deixo?

Per què quan et miro,
no ho puc fer-ho amb sinceritat?
Per què quan em parles,
no ho fas amb certesa?

Què m'amagues?
Què t'amago?
Què penses de mi?
Què penso de tu?

Són tantes les preguntes
i tan poques les respostes...
Si em fas una d'aquestes preguntes,
No sabria com respondre't...

Mira'm als ulls
I sabré si m'estimes
Et miraré als ulls
I sabràs si t'estimo

Atsumii
Núria Maza

POESIA (1r i 2n d'ESO)

AMOR - FLOR NATURAL

ACCÈSSIT

Fa temps

Fa temps que te n'has anat,
fa temps que m'has deixat,
fa temps que et somnio
fa temps i no t'oblido.

Fa temps que no et sento,
fa temps que tant t'anhelo,
fa temps que tant espero
fa temps i no et penso.

Fa temps que vull que m'abracis,
fa temps que vull que m'estimis,
fa temps que vull que somniïs,
fa temps que vull que somriguis.

Fa temps que vull que estiguem junts,
fa temps que vull que vull que no te'n vagis lluny
fa temps que tant et somnio,
fa temps i no t'oblido.

Kitty 2
Laia García Prades

POESIA (1r i 2n d'ESO)

PÀTRIA - ENGLANTINA

PREMI

La Pàtria

La Pàtria és la terra
on cada persona ha nascut,
i són els seus símbols
la bandera i l'escut.

Al llarg de tota la història
moltes guerres hi ha hagut,
per defensar la Pàtria
cadascú com ha pogut.

Per a estimar la Pàtria,
jo penso que ningú
necessita matar a un altre
que no pensa igual que tu.

Rost
David Mata

POESIA (1r i 2n d'ESO)

PÀTRIA - ENGLANTINA

ACCÈSSIT

Catalunya

Estic asseguda amb la meva àvia
pensant què puc fer,
un poema de la meva pàtria
i no sé com el començaré.

Catalunya és la meva terra,
la més bonica que hi pot haver;
el turó es la meva escola,
la que jo sempre estimaré.

Pàtria. Pàtria, què és?
És el sentir del meu cor
quan passejo pels carrers
i quan li canto a Catalunya amb amor.

Mini

Cristina Torres

POESIA (1r i 2n d'ESO)

FE - VIOLA

PREMI

Quan algú es mor

Quan algú es mor,
és quan sents fe,
te n'adones de la veritat:
la fe: la portem al cor.

Mai havia sentit fe,
fins que el meu avi va morir;
vaig pensar que se n'aniria al cel,
i així, més abans, ho havia sentit.

Quan algú es mor
plores sense parar,
però el que has de fer
és pensar que amb Déu està.

El Fari 13
Pol Monago

POESIA (1r i 2n d'ESO)

FE - VIOLA

ACCÈSSIT

La fe sobre mi

Els meus pares tenen fe en mi
i jo no els vull decepcionar.
Per això estic estudiant aquí
i sempre els vull ajudar.

M'ajuden a passar mals moments,
i també bones estones.
Tots junts som valents
i jo crec que són les millors persones.

Per mi ho donen tot
i si algú m'acusés,
posarien la mà al foc
perquè no em castigés.

Betty Boop
Mireia Troyano

POESIA (3r i 4t d'ESO)

AMOR - FLOR NATURAL

PREMI

Res sense tu

Visc en un món sense escalfor,
visc en un paradís sense amor,
visc en una habitació sense dolçor;
ajuda'm a superar tot això.

Necessito la teva mà
per poder-me agafar;
sense tu arriba el fred,
sense tu el gel m'envaeix.

El silenci és la meva foscor,
necessito la teva escalfor
i veure els teus ulls blaus
que m'enfonsen en un món de pau.

Amaranth
Mamen Arjona

POESIA (3r i 4t d'ESO)

AMOR - FLOR NATURAL

ACCÈSSIT

L'Amor és com...

L'Amor és com la rosa:
amb espina
i gens fina.

L'Amor és com la neu:
massa blanca
per estar al costat teu .

L'Amor és com el dia:
variable
i ple d'alegria.

L'Amor és com el vent :
suau,
delicat i molt valent.

L'Amor és com l'imagines:
ple de color
o a vegades amb plors.

Plujes d'estrelles
Marta Oliva

POESIA (3r i 4t d'ESO)

PÀTRIA - ENGLANTINA

PREMI

Pàtria

El meu cor està dividit en dos
perquè pertanyo a un lloc diferent,
a vegades em sento confós,
i no sé a quin lloc pertanyo realment.

Aquesta terra m'ha donat benestar,
tant debò l'altra també,
però ara ja sé on he d'estar
i a més, aquí em trobo molt bé.

On sóc,
no n'estic segur.
Estimo aquest lloc
I una cosa sé segur :
No tornaré al meu país,
perquè aquí tinc la família i els amics.

Faku
Facundo Altamira

POESIA (3r i 4t d'ESO)

PÀTRIA - ENGLANTINA

ACCÈSSIT

La nostra Catalunya

Aquesta pàtria,
aquesta olor,
una olor amb molta esperança,
amb esperança de dolçor.

Aquesta pàtria,
aquell record,
un record ple d'enyorança,
amb il·lusió d'omplir un gran cor.

aquella pàtria,
gran per a tots,
és la pàtria catalana,
és la pàtria de tots dos.

Aquesta pàtria
és casa vostra,
perquè Catalunya
és de tots

La piga negra
Nil Bofill

POESIA (3r i 4t d'ESO)

FE - VIOLA

PREMI

Tenir fe en el món

Tenir fe, creure en alguna cosa.
Aprofitar el sentiment present al cor,
potser algun desig que no faci nosa
i valorar altres persones amb amor.

Problemes com la guerra,
problemes com la mort.
Tenir esperança a la terra
i a la vida molta sort.

Mai no paro de pensar
en les guerres i en la vida.
Mai no paro de rumiar
què és el que jo faria.

M'agradaria parar les guerres,
fer que tothom parlés sense temor,
portar la pau a nostres terres,
i ser tots un món en unió.

Planetari
David Saavedra

POESIA (3r i 4t d'ESO)

FE - VIOLA

ACCÈSSIT

Existeix la fe?

Què és la fe?
És un pensament?
O només una balança
que equilibra la nostra ment?

Ens fa feliços la fe?
O en canvi ens entristeix?
Ens deixa sense alè?
Qui sap el que pot fer!

No crec molt en la fe,
ja que la fe és com l'esperança;
i crec que en el meu futur
només hi haurà enyorança.

Lluna de plata
Laia Montero